

FALEVÉL

Fény-képek

Fölkap a szél,
Szárnyunk két falevél,
Repülünk, Te meg Én,
Fenn az ég tenyerén.

Nézd, odalenn
A világ összement:
Kígyózó ezer folyó,
Óriás üveggolyó

Lassan tovaszáll
Minden bánat, messze jár.
Rám nézel, nevetek,
Szeretem szemeidet.

Mondd, mi ez a fény,
Sose látott tünemény?
Te csak nézel szelíden:
Hisz annyiszor meséltem...

Emlékszem, de nem értem,
Sose hittem egészen,
De arcodon a jószág:
Álomból szőtt valóság.

Ébredj fel hát,
Hisz ébred a táj!
Neked szórja a Nap sugarát!
Csak nézz fel, és merj hinni,
Az életet magadhoz venni!

Mondd, van-e cél,
Hova száll a falevél?
Szelíden suttog a szél:
Egyszer majd hazatér.

Elszáll a szél,
Lábunk már földet ér,
De most is hallom, itt vagy még:
„Hazatérek, s hazatérsz...”
Egyszer majd hazatér.. a falevél.

Forrás: www.keresztenydalok.hu